

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS RE'EH • MAAMAR 10

אני לדודי ודודי לי

Je suis à mon bien-aimé, et
mon bien-aimé est à moi

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/reeh/10/

1 אני לדודי ודודי לי. ר"ת [ראשי תיבות] אלול. והענין כי באלול מתחיל בחי' אני לדודי דהיינו בחי' אתערותא דלתתא עד ר"ה [ראש השנה] וי"ה"כ [יום הכפורים]

«Je suis à mon bien-aimé, et mon bien-aimé est à moi» (Ani ledodi vedodi li) : les initiales du mot Eloul. L'explication est la suivante : en Eloul commence le niveau de «Je suis à mon bien-aimé», c'est-à-dire celui d'un éveil d'en bas, jusqu'à Roch Hachana et Yom Kippour,

שהם בחי' המשכת אלהותו ית' למטה בבחי' התגלות, כמ"ש שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני שמר"ה [שמראש השנה] עד י"ה"כ [יום הכפורים] הוא בחינת שמאלו בחי' יראה לפי שאז הוא זמן התגלות מלכותו ית'.

qui sont le niveau de l'effusion de Sa divinité, béni soit-Il, vers le bas, sous la forme d'une révélation. Comme il est écrit : «Sa main gauche est sous ma tête, et sa droite m'enlace» : de Roch Hachana à Yom Kippour correspond au niveau de «Sa main gauche», le niveau de la crainte, car c'est alors le moment où se révèle Sa souveraineté, béni soit-Il.

ולכן קוראין לו המלך כי מלכותך מלכות כל עולמים. פ"י שאפילו בעולמות הנעלמים תפול עליהם אימת המלך ופחדו (עיין בזהר פנחס דף רי"ד ע"ב ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם).

C'est pourquoi on L'appelle «le Roi», car «Ta royauté est la royauté de tous les mondes». C'est-à-dire que même les mondes cachés sont saisis par la crainte du Roi et par son effroi (voir le Zohar, Pin'has, folio 214b, et le Ramaz là-bas).

ומזה נמשך גם למטה על כללות נשמות ישראל לקבל עול מלכות שמים עליהם ותהיה יראתו על פניהם כל השנה

Et de là, cela se prolonge également vers le bas, sur l'ensemble des âmes d'Israël, afin qu'elles acceptent sur elles le joug de la royauté du Ciel et que Sa crainte soit sur leurs visages toute l'année ;

כי יראת ה' ואהבתו אינו עשויה ונטוע בלב האדם מכח עצמו כ"א מכח ההארה הנמשך עליו מלמעלה בעת וזמן התגלותו

car la crainte de D.ieu et l'amour pour Lui ne sont ni produits ni implantés dans le cœur de l'homme par sa propre force, mais par la force de l'illumination qui se prolonge sur lui d'en haut, au moment et à la période de Sa révélation,

דהיינו ברי"ה [בראש השנה] בחי' יראה כו' (ועמ"ש בפי' תבא סדי"ה ויקרא משה וע"פ כי תצא וע"פ לא תהיה משכלה ועקרה בפי' משפטים).

c'est-à-dire à Roch Hachana, le niveau de la crainte, etc. (Voir aussi ce qui est écrit dans la paracha Tavo, à la fin du discours commençant par «Et Moché appela», ainsi que sur le verset «Quand tu sortiras» et sur le verset «Il n'y aura ni fausse couche ni stérilité» dans la paracha Michpatim.)

וזהו בחי' ודודי לי רק שצריך תחלה לעורר את האוי"ר [האהבה ויראה] על ידי אתערותא דלתתא שהיא באלול.

Et c'est là le niveau de «et mon bien-aimé est à moi»; seulement, il faut d'abord éveiller l'amour et la crainte par un éveil d'en bas, qui a lieu en Eloul.

והנה נודע שבאלול הוא זמן התגלות י"ג מדות הרחמים, ולהבין זה כי למה הם ימות החול ואינם יו"ט [יום טוב]

Or, on sait qu'Eloul est le moment de la révélation des Treize Attributs de miséricorde. Pour comprendre cela : pourquoi ces jours sont-ils des jours de semaine et non des jours de fête ?

כמו שבתות ויום טוב שבהם התגלות אלהות בחי' הארת אלהותו ית' ובפרט בעת וזמן י"ג מדות שהם הארת העליונות מאד והם מתגלים ביוהכ"פ [ביום הכפורים] ובודאי יש הפרש גדול בין יוה"כ [יום הכפורים] ובין אלול.

comme les Chabbat et les jours de fête, où se révèle la divinité, au niveau du rayonnement de Sa divinité, béni soit-Il, et tout particulièrement au moment et à la période des Treize Attributs, qui constituent un rayonnement extrêmement élevé et se révèlent à Yom Kippour ? Il existe assurément une grande différence entre Yom Kippour et le mois d'Eloul.

אך הנה יובן ע"פ משל למלך שקודם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר לקראתו ומקבלין פניו בשדה ואז רשאין כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו הוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם.

Mais cela se comprendra à l'aide de la parabole d'un roi : avant son arrivée dans la ville, les habitants de la ville vont à sa rencontre et l'accueillent dans les champs. À ce moment-là, quiconque le souhaite a le droit d'aller à sa rencontre ; il les reçoit tous avec bienveillance et adresse à tous un visage souriant.

2 ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו. ואח"כ בבואו להיכל מלכותו אין נכנסים כ"א ברשות ואף גם זאת המובחרים שבעם ויחידי סגולה.

Lorsqu'il poursuit sa route vers la ville, ils marchent à sa suite. Ensuite, lorsqu'il arrive dans son palais royal, nul ne peut entrer sans permission, et même alors, [seuls] les meilleurs du peuple et quelques élus.

וכך הענין עד"מ בחודש אלול יוצאין להקביל אור פניו ית' בשדה, כי הנה כתיב יאר ה' פניו אליך שהוא ענין הארת י"ג מדות שיהי' [שיהיה] פנים בפנים

Il en va de même, par analogie, au mois d'Eloul : on sort à la rencontre de la lumière de Sa face, béni soit-Il, dans le champ. Car il est écrit : « Que Havaya fasse luire Sa face sur toi », ce qui désigne l'illumination des Treize Attributs, afin qu'elle soit face à face ;

דהיינו שיאיר גילוי פנימיות רצונו ית' למקור נש"י [נשמות ישראל] ע"י שיהיה עיקר פנימיות רצונו אליך ית' לדבקה בו בלב ונפש מעומקא דליבא במסירת נפש כמ"ש במ"א, והארה זו היא נמשכת מבחי' אל

c'est-à-dire que la révélation de la dimension intérieure (pnimiyout) de Sa volonté, béni soit-Il, luise vers la source des âmes d'Israël, par le fait que le cœur même de la dimension intérieure de [la] volonté [d'une personne] soit tourné vers Lui, béni soit-Il, afin de s'attacher à Lui de tout cœur et de toute âme, du plus profond du cœur, avec le sacrifice de soi (messirout néfesh), comme cela est expliqué ailleurs. Cette illumination est attirée du niveau de Kel,

שהוא ראשית כל הי"ג מדות ומקורן וכללותן, וכמ"ש אל ה' ויאר לנו שהוא בחי' אור א"ס ב"ה עצמו ממש וכמ"ש כי הוי' אלהיך אש אוכלה הוא.

qui est le commencement des Treize Attributs, leur source et leur expression générale et collective ; comme il est écrit : « Havaya est Kel, et Il nous a éclairés », ce qui désigne le niveau de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, elle-même, véritablement ; et comme il est écrit : « Car Havaya, ton D.ieu, est un feu dévorant. »

פ"י כמו למשל זיו ואור האש היוצא מן האש עצמו שבכללותו אין בו שום התחלקות בינו לזיו ואור הנמשך ממנו.

C'est-à-dire, par exemple, comme l'éclat et la lumière du feu qui émanent du feu lui-même, lequel, considéré dans son expression générale et collective, ne présente aucune distinction entre lui-même et l'éclat et la lumière qui en émanent.

כך כביכול הארת פנים המאיר לכללות ישראל הוא מבחי' אל שהוא בחי' אור א"ס ב"ה עצמו ממש

De même, pour ainsi dire, l'illumination de la face qui luit vers Israël dans son ensemble provient du niveau de Kel, qui est le niveau de la Lumière infinie, béni soit-Il, elle-même, véritablement

(עמ"ש בביאור ע"פ וכל העם רואים את הקולות בפ"י מן המצר קראתי וע' בד"ה אתם נצבים במש"ש [במה שכתוב שם] ולכן נק' אל עליון כו' ובד"ה להבין פ"י וענין י"ג מדות ובד"ה וארשתך לי בענין לבי ובשרי ירננו אל אל חי),

(Voir ce qui est écrit dans l'explication du verset « Et tout le peuple voyait les sons », au sujet du sens de « Du lieu étroit, j'ai appelé » ; et voir dans le discours commençant par « Vous êtes debout », à l'endroit où il est écrit : « Et c'est pourquoi Il est appelé Kel Elyon », etc. ; ainsi que dans le discours commençant par « Comprendre le sens et la portée des Treize Attributs » ; et dans le discours commençant par « Je te fiancerai à Moi », au sujet de « Mon cœur et ma chair chantent de joie vers le Kel vivant »).

ולכן נק' ישראל מלשון שר אל והיו"ד מורה על התמדת הפעולה כמו ככה יעשה כו'.

Et c'est pourquoi Israël est appelé ainsi, du terme sar Kel ; le youd indique la continuité de l'action, comme dans « Ainsi ferait-il », etc.

ופ"י שבחי' אל הוא שר ומושל בקרבו (ועיי' בזהר קדושים דפ"ו ע"א בראשית דף ח' ע"א ויגש ד' ר"ה ע"ב נשא קל"ב א' ובפ"י הרמ"ז [הרב משה זכות] ר"פ שמיני),

Le sens est que le niveau de Kel est un prince et un souverain en lui (voir aussi le Zohar, Kedoshim, folio 86a ; Bereshis, folio 8a ; Vayigash, folio 205b ; Nasso, 132a ; ainsi que le commentaire du Ramaz au début de la paracha de Shemini) ;

דהיינו שיש בכל נפש מישראל ניצוץ אלהות ממש המחיה נפשו האלהית ומושך בטבעו למעלה לאור באור החיים למסור נפשו אליו ית' והוא למעלה מן החכמה ודעת שבנפשו,

c'est-à-dire qu'en chaque âme d'Israël se trouve une étincelle réelle de divinité, qui donne vie à son âme divine et l'attire naturellement vers le haut, « pour être illuminée de la lumière de vie », afin de se donner à Lui, béni soit-Il ; cela se situe au-dessus de la 'Hokhma (sagesse) et de la Daat (connaissance) de son âme.

כי על ידי החכמה והדעת לא היה משיג בחי' זו לבטל ולהפקיר אי"ע [את עצמו] מכל וכל בשבילו ית' וזהו בנים אתם להוי' אלקיכם

Car, par la 'Hokhma et la Daat, il n'atteindrait pas ce niveau qui consiste à s'annuler et à se déposer entièrement pour Lui, béni soit-Il. Et c'est là [le sens de] «Vous êtes des enfants pour Ha-vaya, votre D.ieu» :

כי ברא כרעא דאבוה הוא שנכלל ברצונו של אביו בלי שום טעם ודעת כמו בחי' רגל שבטל לגבי ראש ואין לו רצון שלו כלל.

car «le fils est la jambe de son père» : il est inclus dans la volonté de son père sans aucune raison ni compréhension, comme le pied, qui s'annule devant la tête et n'a absolument aucune volonté propre.

וזהו בטל רצונך מפני רצונו שבכדי שיאיר אל האדם בחי' פנימיות רצונו ית' צריך לבטל כל רצונותיו שלא יהי' [יהיה] לו רצון אחר כלל:

Et c'est là le sens de «Annule ta volonté devant Sa volonté» : pour que le niveau de la dimension intérieure de Sa volonté, béni soit-Il, illumine une personne, celle-ci doit annuler tous ses propres désirs, afin de n'avoir aucune autre volonté.

3 ב והנה יש באדם בחי' עיר מושב. ובחי' שדה ומדבר. מדבר היא ארץ לא זרועה שהם המעשים והדבורים והמחשבות אשר לא להי' המה.

2. Or, en l'homme, il y a le niveau d'une ville habitée, ainsi que celui d'un champ et d'un désert. Le désert est «une terre non ensemencée» : ce sont les actes, les paroles et les pensées qui ne sont pas pour D.ieu.

אין צריך לומר אם פגם במחשבה דבור ומעשה אלא אפילו גם עניני היתר רק שהם ענינים שאינם צריכין לעבודת ה' ודברים בטלים הרי לאו אורחא דמלכא לאשתעי במילי דהדיוטא.

Il va sans dire [qu'il en est ainsi] s'il a causé une atteinte par la pensée, la parole ou l'action ; mais même les choses permises, simplement parce qu'elles ne sont pas nécessaires au service de D.ieu, ainsi que les paroles vaines : car «il n'est pas dans la manière d'un roi de parler des affaires des gens ordinaires».

4 וזהו אשר לא ישב אדם שם. פירוש אדם הוא כמ"ש ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם וגוי לא ישב שם כי ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם כתיב.

Et telle est [la signification de] « là où aucun homme (adam) n'habitait ». Le sens est le suivant : « homme » renvoie à ce qui est écrit : « Et au-dessus de la forme du trône, une forme semblable à l'apparence d'un homme », etc. ; [II] n'y habitait pas, car il est écrit : « Ils Me feront un Sanctuaire, et Je résiderai au milieu d'eux. »

ועצה היעוצה לזה הנה כתיב ובקשתם משם את הוי' אלהיך. פי' כי הנה כתיב וירא אלהים את האור כי טוב ופירשו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה]

Et voici le conseil à suivre : il est écrit : « Et tu rechercheras Havaya, ton D.ieu, depuis là. » L'explication est la suivante : il est écrit : « Et D.ieu vit la lumière, qu'elle était bonne », et nos Sages, de mémoire bénie, ont expliqué...

כי טוב לגנוז שבחי' אור שהוא בחי' הארת פנימיות רצונו ית' יש בכל אחד ואחד מישראל אלא שהוא בבחי' הסתר והעלם מאד בטבעו

« ...qu'il était bon de la cacher. » Autrement dit, le niveau de la « lumière », qui est l'illumination de la dimension intérieure (pnimiyout) de Sa volonté, béni soit-Il, se trouve en chaque Juif, mais, par nature, demeure dans un état de profonde dissimulation et de grand retrait ;

וצריך לגלות אוצר של יראת שמים (ועמ"ש במ"א בפ"י מי גילה לבני רז זה והיינו אור האהבה המסותרת), ויש מי שהוא בבחי' אבידה אצלו ובחי' גלות.

et il faut révéler le « trésor de la crainte du Ciel » (voir ce qui est écrit ailleurs au sujet du sens de « Qui a révélé ce secret à Mes enfants ? » : il s'agit de la lumière de l'amour caché). Chez certains, elle est dans un état de perte, et dans un état d'exil.

ועי' נאמר ובקשתם שתבקש ותחפש ואין חיפוש אלא אחר אבידה דהיינו דבר שהוא אבודה אצלו בבחי' גלות שהוא בחי' ניצוץ אלהות הנ"ל.

C'est à ce sujet qu'il est dit : « Et tu rechercheras » : il faut rechercher et fouiller, et l'on ne fouille qu'à la recherche de ce qui a été perdu. Il s'agit donc de ce qui est perdu pour lui, dans un état d'exil : le niveau de l'étincelle de divinité mentionnée plus haut.

וזהו את הוי' אלהיך שהוא נמשך מבחי' אל השורה בכל אדם להחיות נפשו האלהית.

Et telle est la signification de « Havaya, ton D.ieu » : [l'étincelle] provient du niveau de Kel, qui réside en chaque personne afin de donner vie à son âme divine.

5 והנה הכתוב אומר ובקשתם משם. משם דייקא כי כשם שא"א לחפש אחר אבידה ולמצאה זולת במקום שנאבדה.

Or, le verset dit : « Et vous chercherez de là-bas. » « De là-bas » précisément, car, de même qu'il est impossible de chercher un objet perdu et de le retrouver ailleurs qu'à l'endroit où il a été perdu,

כך לא ישיג אור פני ה' ושתהיה אהבתו אליו ויראתו על פניו כ"א אחר החיפוש תחלה במקום שנאבדה de même, il ne pourra atteindre la lumière de la face de D.ieu, ni avoir son amour dirigé vers Lui et sa crainte devant Sa face, qu'après avoir d'abord cherché à l'endroit où il les a perdus,

לו ע"ד מ"ש נחפשה דרכינו כו' שיפשפש במעשיו ודבוריו ומחשבותיו שעברו וחלפו מיום היותו אשר לא טובים וזהו ובקשתם משם.

selon le sens de ce qui est écrit : « Examinons nos voies », etc. : qu'il passe en revue ses actes, ses paroles et ses pensées passés, depuis le jour où il est venu au monde, qui n'étaient pas bons. Voilà ce que signifie : « Et vous chercherez de là-bas. »

כי לשון זה הוא דבר שיכול ממש להראות עליו באצבעו אשר יאמר עליו כי הוא זה וא"א לומר כך רק על הקב"ה כמ"ש זה אלי ואנוהו

Car le terme « ceci » (zé) [désigne] une chose que l'on peut véritablement montrer du doigt, en disant à son sujet : « C'est ceci » ; et l'on ne peut le dire qu'au sujet du Saint béni soit-Il, comme il est écrit : « Ceci est mon D.ieu, et je Le glorifierai »,

כי מלא כל הארץ כבודו, אבל מקום ומשכן הקליפות נק' שם כלומר עמוק מאד למטה.

car « toute la terre est remplie de Sa gloire ». Mais l'endroit et la demeure des kelipot (écorces) sont appelés « là-bas » (cham), c'est-à-dire très loin en bas.

6 וזהו שדרשו רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] ע"פ קראו שם פרעה כו' העביר המועד ר"ל [רוצה לומר] הדרך של המועד ושמחה העביר לשמחה של הוללות

Et voici ce que nos Sages, de mémoire bénie, ont interprété au sujet du verset : « Ils crièrent là : Pharaon... », « il a laissé passer le temps fixé (moed) » : c'est-à-dire qu'il a détourné la voie de la fête et sa joie pour en faire une joie de frivolité.

וזהו ענין במדבר הזה יתמו, פ"י ע"י דבורי אותיות התפלה שהוא בחי' מדבר הזה כמ"ש זה אלי כו',

Et voici le sens de « Dans ce désert, ils prendront fin (yitamu) » : c'est-à-dire par la parole des lettres de la prière, qui est le niveau de « ce désert (midbar) », comme il est écrit : « Ceci est mon D.ieu », etc. ;

וכן בעסק התורה כמ"ש בפי' מטות בפי' לאמר זה הדבר כו' עי"ז יתמו היינו כמ"ש בזהר שלח קס"ג ב' שהוא בחי' תמים תהיה כו'

et de même par l'étude de la Torah, comme il est expliqué dans la paracha Matot au sujet de « en disant : "Voici la parole" », etc. Par ce moyen, « ils prendront fin (yitamu) », c'est-à-dire, comme il est écrit dans le Zohar, paracha Chelah, 163b, que cela relève du niveau de « Tu seras intègre (tamim) », etc.

ושם ימותו הוא נפילת אפים שהוא העלאת ניצוצים שנפלו בבחי' שם ע"י אליך ה' נפשי אשא כו' וז"ש [וזהו שכתוב] ואותנו הוציא משם כי באמת הוציא אותנו מבחי' שם לדבקה בו ית'.

Et « là, ils mourront » désigne la nefilat apayim (« la prosternation sur le visage »), qui est l'élévation des étincelles tombées dans le niveau de « là », par « Vers Toi, Havaya, j'élève mon âme », etc. Et c'est là le sens de ce qui est écrit : « Et nous, Il nous a fait sortir de là », car, en vérité, Il nous a fait sortir du niveau de « là » afin que nous nous attachions à Lui, béni soit-Il.

אך מי שפוגם באיזו מחשבה או דבור וכ"ש [וכל שכן] מעשה הנה על זה נאמר ובקשתם משם

Mais celui qui cause une tache par quelque pensée ou parole, et à plus forte raison par un acte, c'est à son sujet qu'il est dit : « Et vous chercherez de là »,

דהיינו שיפשפש במעשיו כו' אשר לא טובים, ועי"ז יתמרמר לבו בקרבו וישוב אל ה' וירחמהו דהיינו שיעורר רחמים רבים עלניצוץ אלהות שבתוכו בבחי' גלות.

c'est-à-dire qu'il examine ses actes, etc., qui n'étaient pas bons ; par ce moyen, son cœur s'emplira d'amertume en lui, et « il retournera vers Havaya, et Il aura pitié de lui » : c'est-à-dire qu'il éveillera une grande miséricorde envers l'étincelle de divinité en lui, qui se trouve en état d'exil.

7 ועל זה נאמר ליעקב אשר פדה את אברהם כי מדת יעקב הוא מדת רחמנות שע"ז פודה מהגלות מדת אהבה היא מדתו של אברהם אבינו ע"ה [עליו השלום], כי

Et c'est à ce sujet qu'il est dit : « À Yaakov, qui a délivré Avraham » ; car l'attribut de Yaakov est celui de la compassion, grâce auquel il délivre de l'exil l'attribut de l'amour, qui est celui d'Avraham notre père, que la paix soit sur lui ; car

לכן נקי אבינו כו' ולהיות ברא כרעא דאבוה להבטל ולהכלל ברצונו ית' (ועמ"ש בפ"י ובקשתם משם ע"פ וישב יעקב ובמ"ש ע"פ כנשר יעיר בפ"י דרשו כו' בהמצאו).

c'est pourquoi celui-ci est appelé « notre père », etc., et [pourquoi nous devons être] « le fils, jambe de son père », nous annuler et nous inclure dans Sa volonté, béni soit-Il (voir aussi ce qui est écrit sur le sens de « Et vous chercherez de là-bas », à propos du verset « Et Yaakov s'installa », ainsi que ce qui est écrit à propos du verset « Comme un aigle éveille son nid », sur le sens de « Cherchez... tant qu'Il peut être trouvé »).

אך האדם אשר יפשפש במעשיו ולא יתעורר בו מדת רחמנות ולא יתמרמר לבו בקרבו עם היות שמעמיק במחשבתו איך נפל ניצוץ אלהות בגלות בתוך נפשו זאת ישים אל לבו ונשא עליו המשל הזה,

Mais si une personne examine ses actes sans que l'attribut de la compassion s'éveille en elle, et sans que son cœur s'emplisse d'amertume, bien qu'elle réfléchisse profondément à la manière dont une étincelle de divinité est tombée en exil au sein de son âme, qu'elle prenne cela à cœur et applique à elle-même cette parabole :

כי היות טבע האדם כשכואב לו אפילו צפורן רגלו מחמת שנגף באבן מרגיש הכאב במוחו ומצטער.

la nature humaine est telle que, lorsque même l'ongle de son orteil lui fait mal parce qu'il l'a heurté contre une pierre, il ressent la douleur dans son cerveau et en est affligé.

אך היינו כשאבר הנגוף עודנו מחובר בו טרם נחתך, אבל כשחותכין את האבר אין המוח מרגיש את הכאב מפני שהוא נכרת ונפרד משרשו.

Cela n'est vrai que tant que le membre blessé reste attaché à lui, avant d'avoir été coupé. Mais lorsque le membre est coupé, le cerveau ne ressent pas la douleur, car il a été sectionné et séparé de sa racine.

כך אנחנו בני"י [בני ישראל] מחוברים ודבקים בו ית' ולכן צריכים אנחנו להרגיש הכאב והפגם שפגמנו והורדנו בגלות ניצוץ אלהותו ית'

De même, nous, les enfants d'Israël, sommes liés à Lui et attachés à Lui, béni soit-Il ; nous devons donc ressentir la douleur et le dommage que nous avons causés en portant l'étincelle de Sa divinité, béni soit-Il, en exil.

כי אע"פ [אף על פי] שחטא כו' ויש לו בחי' ניצוץ אלהות הנ"ל ואיננו מסתלק ממנו אלא שהוא בגלות, ולא עוד

Car « même s'il a péché », etc., il possède le niveau de l'étincelle de divinité mentionnée plus haut, et celle-ci ne le quitte pas ; elle est seulement en exil. Et plus encore,

אלא שעדיין נקרא במעלות ומדריגות השר שהוא בחי' ישראל הנ"ל, כי אינו דומה מעלת השר עם היותו בשביה למעלת ההדיוט,

il est toujours désigné par les rangs et les degrés du prince (sar), qui est le niveau d'Israël mentionné plus haut ; car la condition d'un prince, même lorsqu'il est captif, n'est pas celle d'un homme du commun,

כי עדיין ניכר וידוע מעלתו של השר ובתנועה אי' יכול שיהפך מן ההיפך אל ההיפך לגמרי לחזור לקדמותו כו',

car le rang du prince est encore reconnu et connu, et par un seul mouvement, il peut être retourné de l'extrême à son opposé complet, pour retrouver son état antérieur, etc.

אך מה שאינו מרגיש כנפשו הכאב והפגם היינו מפני שפגם כ"כ [כל כך] עד שנפרד ונכרת משרשו לגמרי,

Mais s'il ne ressent pas dans son âme la douleur et l'atteinte, c'est parce qu'il s'est tellement abîmé qu'il a été entièrement séparé et retranché de sa racine.

ומזה אדרבה יעורר רחמים יותר גדולים עם היות שאינו מרגיש הרחמנות על עצמו כמ"ש במ"א על מאמר ברחמיך הרבים רחם עלינו, פ"י מפני שאנחנו אין שכלנו הדל משיג גודל הרחמנות וכו'.

Et, au contraire, cela doit l'amener à éveiller une compassion encore plus grande, bien qu'il ne ressente pas de compassion pour lui-même, comme cela est expliqué ailleurs à propos des paroles : « Dans Ta grande miséricorde, prends-nous en pitié » ; c'est-à-dire que, pour nous, notre pauvre intellect ne saisit pas l'immensité de cette compassion, etc.

כי מדת רחמנות מדתו של יעקב מבריה מן הקצה אל הקצה, (שעם היות שהוא כמשל שנפרד ונכרת משרשו לגמרי אעפ"כ [אף על פי כן] ע"י הרהור תשובה אי' ישוב ויתדבק בשרשו.

Car l'attribut de compassion, l'attribut de Yaakov, « s'étend d'une extrémité à l'autre » (de sorte que, bien qu'il soit, comme dans la parabole, entièrement séparé et retranché de sa racine, néanmoins, par une seule pensée de techouva, il reviendra et s'attachera à sa racine.

וכמ"ש בפרשה במדבר בד"ה וידבר כו' לגלגלתם כמו ד"מ [דרך משל] אם היה נמצא ברפואות לחבר גופו אל ראשו כך הוא ענין נשיאת ראש כו'

Comme cela est expliqué dans la paracha Bamidbar, dans le discours commençant par «Et Il parla», etc., à propos de «selon leurs têtes (legoulguelotam)»: de même que, par analogie, si l'on trouvait parmi les remèdes [un moyen] de rattacher le corps à sa tête, ainsi en va-t-il de «l'élévation de la tête», etc.;

ע"ש, ובד"ה ביום השמיני עצרת ואפילו חייבי כריתות דכתיב בהו ונכרתה כו' ועל זה אמר הכתוב כי אבי ואמי עזבוני מכל מקום וה' יאספני), ואם גם בזאת לא יתעורר בו מדת רחמנות הנ"ל

voir là-bas. Et dans le discours commençant par «Le huitième jour, une assemblée»: même ceux qui sont passibles de karèt, dont il est écrit «et elle sera retranchée», etc. C'est à leur sujet que le verset dit: «Car mon père et ma mère m'ont abandonné»; néanmoins, «Havaya me recueillera». Si même cela n'éveille pas en lui l'attribut de compassion mentionné plus haut,

הנה זאת העצה היעוצה דהנה כתיב הרועה בשושנים ופ"י בזהר (שמות דף עשרים) מה שושנה אתהפך מגוון סומק לגוון חור ע"י אשא כו'.

voici le conseil qui est donné: il est écrit: «celui qui fait paître parmi les roses (chochanim)», et le Zohar l'explique (Chemot, folio 20): de même que la rose passe d'une teinte rouge à une teinte blanche par le feu, etc.,

כך הנה כתיב אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו שהחטא נקרא אדום וכן כל המעשים והדבורים והמחשבות שבכל עניני העולם נק' גם כן אדום לפי שהמה מחשבות היצר ותחבולותיו יתהפך לגוון חור

ainsi est-il écrit: «Si vos péchés sont comme l'écarlate, ils deviendront blancs comme la neige.» Car le péché est appelé «rouge»; de même, les actes, les paroles et les pensées concernant toutes les affaires du monde sont eux aussi appelés «rouges», car ce sont les pensées du [mauvais] penchant et ses machinations; [ils] seront transformés en une teinte blanche,

שהוא בחינת כשלג ילבינו על ידי בחי' אש. והנה יש אש שלמעלה ואש שלמטה ואש שלמעלה לא כל אדם זוכה לזה.

qui est le niveau de «ils deviendront blancs comme la neige», par le niveau du feu. Or, il y a un feu d'en haut et un feu d'en bas; quant au feu d'en haut, tous ne le méritent pas.

אך אש שלמטה הוא ענין סיגופים ותעניות למעט חלבו ודמו שהם מסטרא דק"נ [דקליפת נוגה] ואז יאר ה' פניו בחי הארת פנים כנ"ל:

Mais le feu d'en bas consiste en des mortifications et des jeûnes, afin de réduire sa graisse et son sang, qui relèvent de la kelipat noga ; alors « Havaya fera briller Son visage », le niveau de l'illumination du visage, comme mentionné plus haut.

8 ג אך עוד אחת היא צריך לשית עצות בנפשו מ"ש בשווקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי וגו'

3. Mais il est encore un autre [conseil] qu'il faut se donner : ce qui est écrit, « Dans les marchés et dans les rues, je chercherai celui qu'aime mon âme », etc.,

עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי.

«Jusqu'à ce que j'aie trouvé celui qu'aime mon âme ; je l'ai saisi et ne le laisserai pas partir, jusqu'à ce que je l'aie conduit dans la maison de ma mère et dans la chambre de celle qui m'a conçu.»

פי' שאהבה נפשי בקמץ הוא לשון כבר מה שאהבה כבר היינו כי ישראל עלו במחשבה הקדומה

L'explication : «qu'aime mon âme» (she'ahavah nafshi), [vocalisé] avec un kamats, exprime l'idée de «déjà» : ce que [mon âme] a déjà aimé. C'est-à-dire qu'Israël s'est élevé dans la Pensée primordiale ;

וזהו בחינת טהורה היא קודם אתה בראת כמ"ש ע"פ יונתי בחגוי הסלע ומבחי זו נמשך בה אור הגנוז היא בחי אהבה המסותרת כנ"ל כפי את האור

et c'est le niveau de «elle est pure», avant «Tu l'as créée», comme cela est expliqué à propos du verset «Ma colombe, dans les fentes du rocher». De ce niveau, la lumière cachée est attirée en elle, c'est-à-dire le niveau de l'amour caché, comme expliqué plus haut au sujet du sens de «la lumière,

כי טוב לגנוז כו' וזהו שאהבה נפשי מכבר וכענין מ"ש ע"פ ראה אנכי כפי לאיתן האזרחי כו'.

qu'il était bon», de la cacher, etc. Ainsi, «celui qu'aime mon âme» désigne celui qu'elle aime depuis longtemps ; une idée semblable est expliquée à propos du verset «Vois, moi...», concernant le sens de «d'Eitan haEzra'hi», etc.

אך יש מי שאהבה זו היא בבחינת אבידה אצלו ובבחי' גלות כנ"ל ועל זה נאמר אבקשה את שאהבה נפשי, והנה בחינת החיפוש הוא בשווקים וברחובות במקום האבדה,

Mais il est des personnes chez qui cet amour se trouve dans un état de perte et d'exil, comme mentionné plus haut. C'est à leur sujet qu'il est dit : « Je chercherai celui qu'aime mon âme. » Or, la recherche a lieu « dans les marchés et dans les rues », là où la chose a été perdue ;

אך אף גם אם מצא את האבדה הנה לא יתקיים בו אור ה' בלתי כלים כי זה גורם הסתלקות האור כנודע,

Mais même s'il a retrouvé la chose perdue, la lumière de D.ieu ne subsistera pas en lui sans réceptacles, car cela provoque le retrait de la lumière, comme on le sait.

ולכן העצה לעשות כלים לאור ה' והם אותיות התורה כי בית אמי זו תורה שבכתב וחדר הורתי זו תורה שבעל פה וכמ"ש

C'est pourquoi le conseil est de façonner des réceptacles pour la lumière de D.ieu, et ce sont les lettres de la Torah. Car « la maison de ma mère » désigne la Torah écrite, et « la chambre de celle qui m'a conçu » désigne la Torah orale. Et comme il est écrit,

כי הוי' אלהיך אש אוכלה הוא וכשם שא"א לאש להאחז כלי פתילה או שום דבר הנאחז בו.

« Car Havaya, ton D.ieu, est un feu dévorant » ; et de même qu'il est impossible au feu de prendre sans mèche, ou sans quelque chose auquel il puisse s'attacher,

כך אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו כו'. עמ"ש מזה בד"ה במדבר סיני באהל מועד, וכדאיתא בזהר על פסוק הרועה בשושנים שושנים ששונה הלכות כו'.

ainsi : « Je l'ai saisi et ne le laisserai pas aller jusqu'à ce que je l'aie amené », etc. Voyez ce qui est écrit à ce sujet dans le discours qui commence par « Dans le désert du Sinaï, dans la Tente d'Assignation » ; et comme on le trouve dans le Zohar à propos du verset « qui fait paître parmi les roses » : chochanim (roses), [à lire comme] ché-choné halakhot (celui qui étudie les lois), etc.

9 ולכן כתיב הרועה כי ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים מפני שע"י עסק התורה שהוא רצונו יתברך רוח אייתי רוח

C'est pourquoi il est écrit : « celui qui nourrit » (haro'é), car Israël nourrit leur Père qui est aux cieux : par l'étude de la Torah, qui est Sa volonté, béni soit-Il, « un esprit apporte un esprit

ואמשיך רוח להיות שורה ומתגלה בו בחינת פנימיות רצונו ית', כמו שע"י אכילת האדם מחבר נשמתו בגופו שיתפשטו בו כוחות נשמתו בהרחבה.

et attire un esprit», afin que le niveau de la dimension intérieure (pnimiyout) de Sa volonté, béni soit-Il, repose en lui et s'y révèle ; de même que, par la nourriture qu'il prend, l'homme rattache son âme à son corps, de sorte que les forces de son âme s'y déploient largement.

כך כביכול ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים על ידי התורה ומצות שהם רצונו ית' רוח אייתי רוח ואמשיך רוח להיות שורה ומתגלה בחינת הארת רצה"ע [רצון העליון] בהארת פנים כו'

De même, pour ainsi dire, Israël nourrit leur Père qui est aux cieux par la Torah et les mitsvot, qui sont Sa volonté, béni soit-Il: «un esprit apporte un esprit et attire un esprit», afin que l'illumination de la Volonté suprême repose et se révèle dans le rayonnement du visage, etc.,

ע"י אותיות התורה גם ע"י מצות הצדקה שהוא מדת החסד שהוא חיצוניות וכלי לבחי' האור והאהבה בחי' פנימיותו וכמ"ש כי באור פניך נתת לנו תורת חיים ואהבת חסד.

par les lettres de la Torah, ainsi que par la mitsva de la charité, qui est l'attribut de 'Hessed (bonté), dimension extérieure ('hitsoniyout) et réceptacle du niveau de la lumière et de l'amour, niveau de sa dimension intérieure ; comme il est écrit: «Car, par la lumière de Ton visage, Tu nous as donné une Torah de vie et un amour de bonté.»

פ"י כי לאור פני ה' שהוא בחי' האור יש שני כלים שהם תורה וחסד כנ"ל:

Cela signifie que la lumière du visage de D.ieu, qui est le niveau de la lumière, possède deux réceptacles, à savoir la Torah et 'Hessed, comme il a été mentionné plus haut.

10 קיצור מד"ה אני לדודי

Résumé du discours commençant par «Je suis à mon bien-aimé».

11 (א) באלול מתחיל בחי' אני לדודי דהיינו אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] ובראש השנה ויום הכפורים הוא ודודי לי היינו המשכת אלקותו למטה מתחלה שמאלו תחת לראשי יראה.

(1) En Eloul commence le niveau de «Je suis à mon bien-aimé», c'est-à-dire un éveil d'en bas ; et à Roch Hachana et à Yom Kippour, c'est «et mon bien-aimé est à moi», c'est-à-dire la descente de Sa divinité ici-bas : d'abord, «Sa gauche est sous ma tête», la crainte.

באלול יג"מ [י"ג מדות] וא"כ למה אינם יו"ט [יום טוב] (ע' [עיין] כה"ג [כהאי גוונא] גבי פורים בד"ה חייב אינש כו' עד דלא ידעי).

En Eloul, les Treize Attributs ; si tel est le cas, pourquoi ces jours ne sont-ils pas des jours de fête ? (Voir un cas analogue à propos de Pourim, dans le discours qui commence par « Une personne est tenue », etc., « jusqu'à ce qu'elle ne sache plus ».)

אך זהו כמו עד"מ מלך שיוצאים להקביל פניו בשדה. יאר ה' פניו הוא ענין יג"מ [י"ג מדות].

Mais cela s'explique par l'analogie d'un roi que l'on va accueillir dans les champs. « Que Havaya fasse rayonner Son visage » désigne les Treize Attributs.

ובח"י יאר היינו מ"ש אל ה' ויאר לנו עמ"ש מזה בד"ה ראשי המטות, וזהו ישראל ישר אל (עמ"ש בפי לעשות הישר סד"ה כי תשמע בקול) שבחינת אל הוא שר ומושל בקרבנו: (ב)

Et le niveau du « rayonnement » correspond à ce qui est écrit : « Havaya est Kel, et Il nous a éclairés » ; voir à ce sujet le discours qui commence par « Les chefs des tribus ». C'est là le sens de Yisrael : yashar Kel (voir ce qui est écrit sur le sens de « faire ce qui est droit » à la fin du discours qui commence par « Lorsque tu écouteras la voix »), car le niveau de Kel est celui d'un prince et d'un souverain en son sein. (2)

והנה יש באדם בח"י עיר מושב כמ"ש סד"ה בפי נסכים בפי ארץ מושבותיכם, ובחינת שדה עמ"ש בת"א [בתורה אור] פ' חיי ע"פ ויצא יצחק לשוח בשדה.

Or, il existe chez l'homme le niveau d'une ville habitée, comme l'explique la fin du discours sur la section des libations, à propos du sens de « le pays de vos demeures » ; et le niveau d'un champ : voir ce qui est écrit dans Torah Ohr, Parachat 'Hayé Sarah, sur le verset « Yits'hak sortit pour méditer dans le champ ».

ובחינת מדבר זהו ארץ לא זרועה (עמ"ש בד"ה אלה מסעי ומ"ש מענין זריעה בד"ה האזינו השמים ובד"ה בשלח פרעה ובד"ה ששים המה מלכות)

Et le niveau du désert, c'est « une terre qui n'a pas été ensemencée » (voir ce qui est écrit dans le discours qui commence par « Voici les étapes », et ce qui est écrit sur la question des semailles dans les discours qui commencent par « Écoutez, ô cieux », « Lorsque Pharaon renvoya » et « Il y a soixante reines »),

אשר לא ישב אדם שם הפך ממ"ש האמנם ישב אלקים על הארץ. והעצה לזה כמו שכתוב ובקשתם משם.

«où aucun homme n'a habité», à l'inverse de ce qui est écrit: «Dieu habiterait-il vraiment sur la terre?» Le remède à cela est ce qui est écrit: «Et tu chercheras à partir de là.»

כי את האור כי טוב לגנוז בחי' אל ה' ויאר לנו שבבחינת ישר אל. אך יש מי שהוא בבחינת אבידה אצלו.

Car «la lumière, qui était bonne» fut mise en réserve: c'est le niveau de «Havaya est Kel, et Il nous a éclairés», qui se trouve au niveau de yashar Kel. Mais chez certains, elle se trouve dans un état de perte,

ע"ד איזהו שוטה המאבד שם מה שנותנין לו. וע"ד מ"ש ובאו האובדים בארץ אשור. וכתוב תעיתי כשה אובד.

à la manière de: «Qui est un sot? Celui qui perd là ce qu'on lui donne»; et à la manière de ce qui est écrit: «Ceux qui se sont perdus au pays d'Achour viendront»; et il est écrit: «J'ai erré comme une brebis perdue.»

ועיין מזה בגמ' [בגמרא] ספ"ג [סוף פרק ג'] דמכות (דף כ"ד סע"א [סוף עמוד א]) ובמהרש"א [ובמהרש"א] שם בחי' [בחי' דש"א] ועיין ברכות פ' קרח ובפ' בשלח ס"פ כ"ד מה הצאן כו'

Voyez à ce sujet la Guemara, à la fin du troisième chapitre de Makkot (folio 24, fin du côté a), ainsi que le Maharsha à cet endroit, dans les 'Hidouchei Aggadot; voyez également le Midrach Rabbah sur la paracha de Kora'h et sur la paracha de Bechala'h, à la fin du chapitre 24: «De même que les brebis...»,

אף ישראל אע"פ [אף על פי] שחוטאין כו' ע"ש וזהו כשה אובד. וצריך לחפש במקום שנאבדה שיפוש במעשיו, וזהו ובקשתם משם, וישוב אל ה' וירחמהו,

«ainsi Israël, bien qu'ils pèchent», etc.; voyez là-bas. C'est là «comme une brebis perdue». Il faut chercher à l'endroit où elle s'est perdue, c'est-à-dire examiner ses actes; c'est là «Et vous chercherez de là» et «il retournera vers Havaya, et Il aura pitié de lui»,

(ומזה יבא לבחיי שמע שם עי' [עיין] וגם יתעלה בחיי מדבר הנ"ל להיות ומדברך נאווה כמ"ש בד"ה במדבר סיני באהל מועד שע"י התשובה יבא לבחינת מדבר אשר לא ישב אדם שם שלמעלה ממדרגת אדם ונקי במדבר הגדול והנורא).

(et de là, il parviendra au niveau de Chéma: sham [et] la lettre ayin. Le niveau du désert mentionné plus haut sera également élevé, pour devenir «et ta parole (midbare'h) est belle», comme il est expliqué dans le discours commençant par «Dans le désert du Sinai, dans la Tente d'assignation»: grâce à la techouva (retour), on parvient au niveau d'un désert «où aucun homme n'a habité», qui est au-dessus du degré de l'homme et est appelé «le grand et redoutable désert»).

אך האדם אשר לא ירגיש הרחמנות בנפשו זהו מפני שנפגם כ"כ [כל כך] עד שנפרד ונכרת משרשו,

Mais si une personne ne ressent pas la compassion dans son âme, c'est parce qu'elle a été si profondément altérée qu'elle s'est séparée de sa racine et en a été retranchée

(וכרת הואנגד בחיי כתר כמ"ש במא"א [במאורי אור] אות כ' סט"ו) ומזה אדרבה יעורר עליו רחמים יותר גדולים, ועי"ז יש תקוה.

(et le kares correspond au niveau de Kéter (la Couronne), comme il est écrit dans Me'orei Or, lettre kaf, section 15) ; de là, au contraire, qu'il suscite sur lui-même une miséricorde encore plus grande, et ainsi il y a de l'espoir.

וזהו הרועה בשושנים בחיי יג"מ [י"ג מדות]. ועוד פ"י בשושנים ע"ד אם יהיו חטאיכם כשנים מבחי' אדום כשלג ילבינו.

Et c'est là «celui qui fait paître parmi les roses», le niveau des Treize Attributs. Autre explication de «parmi les roses»: à la manière de «Si vos péchés sont comme l'écarlate», issus du niveau du rouge, «ils deviendront blancs comme la neige»,

כמו שושנה אתהפך מגוון סומק לגוון חורר ע"י אש ועמ"ש מענין אש בד"ה והיה לכם לציצית ובפ' בהר ע"פ כי תבואו כו' ושבתה הארץ כו' ועי"ז יאר ה' פניו.

comme la rose, qui passe d'une teinte rouge à une teinte blanche par le feu. Voyez aussi ce qui est écrit au sujet du feu dans le discours commençant par «Et cela sera pour vous des tsitsit», ainsi que dans la paracha de Behar, sur le verset «Quand vous viendrez», etc.: «la terre se reposera», etc. Grâce à cela, «Havaya fera luire Sa face».

גם י"ל [יש לומר] שושנים רומז לבחי' ברזא סומקא לסוסיא חיוורא וזהו ג"כ ענין לשון של זהורית כו'

On peut également dire que les chochanim évoquent le niveau de «la lanière rouge sur le cheval blanc» ; c'est aussi le sens de la bande de laine écarlate, etc. ;

וה"ע [וזהו ענין] בגדי לבן ובגדי זהב כמ"ש ברע"מ [ברע"א מהימנא] פ' פנחס (דף רנ"ה ע"ב) ועמ"ש בד"ה למנצח על השמינית וכענין מ"ש בדוד אדמוני עם יפה עינים ועמ"ש בביאור ע"פ וכל בניך: (ג)

et c'est là le sens des vêtements blancs et des vêtements d'or, comme il est écrit dans le Raaya Mehemna, Paracha Pin'has (folio 255b). Voir aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par «Au chef des chantres, sur la sheminit» ; de même, ce qui est écrit au sujet de David : «roux, aux beaux yeux» ; et voir ce qui est écrit dans l'explication du verset «Et tous tes enfants». (3)

ועוד צ"ל מ"ש אחזתיו ולא ארפנו כו' כי שאהבה נפשי בקמץ הוא לשון כבר. ע"ד כבר היו לעולמים כי ישראל עלו במחשבה הקדומה.

En outre, il faut comprendre ce qui est écrit : «Je l'ai saisi et ne le laisserai pas partir», etc. En effet, «chéahava nafchi», avec un kamats, exprime l'idée de «déjà», comme dans «cela existe déjà depuis des temps anciens» ; car Israël est apparu dans la Pensée primordiale.

וזהו ואני בתוך הגולה על נהר כבר, ועיין מענין כבר ברבות בראשית פט"ז ובזהר בראשית (ד"ו ע"ב)

C'est là le sens de «J'étais parmi les exilés, près du fleuve Kavar». Voir aussi ce qui concerne Kavar dans Bereshit Rabbah, chapitre 16, et dans le Zohar, Bereshit (folio 6b),

ובמק"מ [ובמקדש מלך] והרמ"ז [והרב משה זכות] שם ובזח"ג [ובזהר חלק ג] פנחס (דרמ"ז ע"א) ועמ"ש בת"א [בתורה אור] בד"ה ואלה המשפטים גבי כי תקנה עבד עברי.

ainsi que dans le Mikdash Melekh et le Ramaz, à cet endroit, et dans le Zohar, partie III, Pin'has (folio 247a) ; voir aussi ce qui est écrit dans Torah Ohr, dans le discours commençant par «Et voici les ordonnances», à propos de «Si tu acquiers un serviteur hébreu».

ואחר שימצא גילוי אהבה זו צ"ל אחזתיו כו' ולהביאו אל בית אמי זו תורה שבכתב עיין זח"ב [זהר חלק ב'] ויקהל (דף ריש).

Une fois révélée cette qualité d'amour, il faut dire : «Je l'ai saisi», etc., et le conduire «dans la maison de ma mère» — c'est la Torah écrite. Voir le Zohar, partie II, Vayakhel (folio 200).

וחדר הורתי זו תשבע"פ [תורה שבעל פה], ועמ"ש בד"ה ראה אנכי גבי ונר דלוק על ראשו ומלמדין אותו כו', ועמ"ש בד"ה ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך.

Et «dans la chambre de celle qui m'a conçu», c'est la Torah orale. Voir ce qui est écrit dans le discours commençant par «Vois, moi...», à propos de «une lampe est allumée au-dessus de sa tête et on lui enseigne», etc. ; voir aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par «Tu feras des vêtements sacrés pour Aharon ton frère».

וזהו ענין הרועה בשושנים ששונים הלכות ישראל מפרנסין ומתפרנסין עמ"ש בפ"י רעיתי בד"ה אני ישנה, ובפ"י לכו לחמו בלחמי בד"ה יונתי בחגוי.

Et c'est là le sens de «qui fait paître parmi les roses (chochanim)»: ceux qui étudient (chéchonim) les lois. Israël nourrit et est nourri ; voir ce qui est écrit sur le sens de «ma compagne» dans le discours commençant par «Je dors», et sur le sens de «Venez, mangez de mon pain» dans le discours commençant par «Ma colombe, dans les fentes».

וענין שני כלים תורה וחסד עמ"ש בביאור ע"פ אני ה' אלקיכם דפ' ציצית בסופו:

Et au sujet des deux réceptacles, la Torah et le 'Hessed (bonté), voir ce qui est écrit dans l'explication du verset «Je suis Havaya, votre D.ieu», dans la section des tsitsit, à la fin.

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/reeh/10/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak